

Geoffrey Hodson

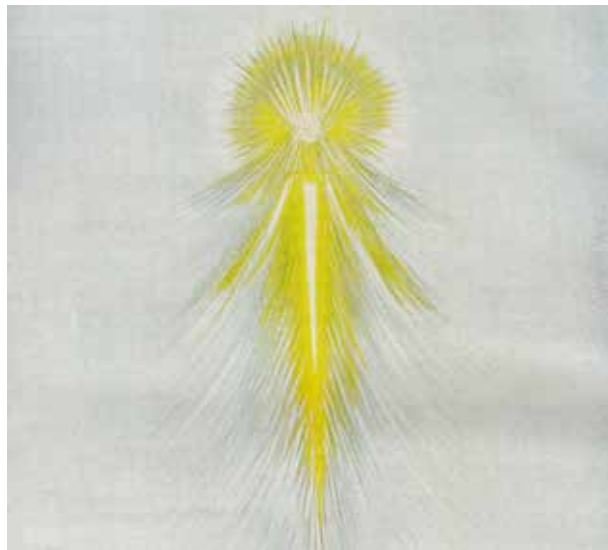
JORD- DEVAER

VisionsNettet
www.visionsnettet.dk

JORDDEVAER

Geoffrey Hodson

VisionsNettet
www.visionsnettet.dk

JORDDEVAER

Af Geoffrey Hodson
Fra *The Angelic Hosts*

(Oversættelse Thora Lund Møllerup & Erik Ansvang)

Undervejs i sin udvikling kombinerer devaen sin leg med sit tjenestearbejde. Når det sker, bruges den af det devahierarki, den tilhører, som medarbejder i et af de fire elementer: Jord, luft, ild eller vand (betegnelserne bruges i den aristoteliske betydning og ikke i den naturvidenskabelige). Devaens opgave er dobbelt. Den arbejder uafbrudt på at maksimere evnen til at udtrykke det guddommelige liv i sin egen natur, og samtidig forsøger den at fremskynde udviklingen af det guddommelige livs- og bevidsthedsaspekt, der er inkarneret i den stofform, den er tilknyttet.

Efterhånden som devaen vokser i omfang, udtrykker den et bredere og dybere aspekt af sin guddommelige natur. Devaens selvbevidsthed stimulerer den evolutionære vækst og påvirker den drømmende bevidsthed i den stofform, den er tilknyttet. Det gør den ved at identificere sig mest muligt med livet og bevidstheden i stofformen, for på den måde kan den påvirke stofformen med sin egen højere udviklede livskraft. Den arbejder ved at smelte sammen med stofformen og ved at forene sig med den bevidsthedsstrøm, som den forsøger at stimulere.

Jordelementets naturvæsener

De devaer, der udvikler sig via jordelementets naturvæsener, er tilbøjelige til at vælge jordelementet som arbejdsområde – selv om det ikke altid er tilfældet. De strømmer frivilligt ned under jordoverfladen og lader deres specialiserede livskraft gennemstrømme et bestemt område. Ved hjælp af praktisk arbejde lærer de at blande sig med bevidstheden for at accelerere dens udvikling. Efterhånden som devaerne vokser i form og kapacitet, udvides det område, de kan påvirke, indtil deres livskraft efterhånden kan omspænde et helt landskab eller et stort bjerg.

Landskabsdeva

Planetlogos tjener hele planeten og på samme måde tjener en jorddeva en mark, en høj, en dal, et bjerg eller et landskab. Udbyttet af den stimulerende virkning på livet i jordelementet er desuden, at hele det elementale liv i området stimuleres og hjælpes fremad i evolutionen. Det påvirker desuden både dyre- og planteliv, for de naturvæsener, der bygger formerne, arbejder med større kapacitet pga. af devaens tilstedeværelse.

En deva for et distrikt

En deva, der beliver et område, hvor der bor mennesker, eller som mennesker ofte bevæger sig igennem, kan også have en direkte virkning på de mennesker, som er i stand til at reagere på påvirkningen. Når devaen opdager et menneske eller en gruppe mennesker, der er særlig sensitiv, koncentrerer den sin kraft om mennesket eller gruppen, og benytter mindre devaer og naturvæsener til at højne tilstanden i deres legemer og auraer, og – hvis det er muligt – i deres bevidsthed. De fleste mennesker har en naturlig affinitet til jordelementet og dets beboere, og derfor kan et stort antal mennesker ofte have glæde af jorddevaens tjeneste, selv om det sker ubevidst.

Den periode, en deva er tilknyttet et område, afhænger af devaens vækst og de resultater, den skaber. De yngre devaer har behov for længere tid til at skabe mærkbare virkninger end de mere udviklede. En jorddeva er i kontakt med et område i mindst 50-100 år, og i den periode arbejder den næsten kontinuerligt på at højne udviklingen af alle områdets livsformer. Samtidig udvikler den sine egne evner, og den forøger desuden områdets størrelse. Når dens egen udvikling har nået et vist niveau, trækkes den som regel tilbage af den overordnede deva, som sætter den til andet arbejde.

Alt er energi

Jorddevaerne betragter ikke jordelementet som dødt stof, støv eller snavs. For dem er jordelementet et af Skaberens mange klædninger. For dem er fysisk stof helligt, for de opfatter det guddommelige *liv* i hvert eneste atom, som stoffet består af. De erkender aktiviteten af den guddommelige vilje, visdom og intelligens på forskellige evolutionstrin. De perfektionerer formen og elementets evne til at udtrykke bevidsthed. Ørkensandet, klippeblokken, den frugtbare jord på marken, flinten, metallerne og ædelstenene har alle en funktion og en mening, som er helt anderledes end det, mennesket opfatter.

Jorddevaerne betragter jordelementets mange livsformer som forskellige dele af en af Det Ene Livs mange klædninger. De er udtryk for dele af det guddommelige liv på forskellige stadier eller aspekter af det guddommelige livs skønhed, der kommer til udtryk på mange forskellige måder. I de krystallinske former ser de eksempler på guddommelig geometri, der er grundlaget for det skabte univers. I kraft af de geometriske former erkender de en orden, et mønster og et bestemt evolutionssystem, som det er deres opgave at stimulere og tjene. Alle jorddevaer er beskæftiget med den samme type arbejde, og de omfatter mange underdelinger, som hver har sine egne særlige aktiviteter.

Ædelstene og krystalformer

Til de jorddevaer, hvis generelle arbejde er blevet skitseret her, er der tilknyttet en orden af naturvæsener, som beskæftiger sig med udvikling af planetens krystalformer. Alle krystalliseringsprocesser sker under deres indflydelse og ledelse. Medlemmerne er legemliggørelser af den lov, der styrer skabelsen af krystaller i forskellige stofformer, som hver især har en bestemt geometrisk form.

Eksempelvis har de syv typer ædelstene hver især deres egne naturvæsener og devaer, der udelukkende arbejder på ædelstenens udvikling og forædling. De kan betragtes som Logos' "juvelerer". De er en slags specialister i ædelstene, og de prøver at udvikle dem til absolut fuldkommenhed i den guddommelige fysiske klædning, som hele tiden får en mere formålstjenlig udsmykning. De har samme glæde ved arbejdet, som en kunstner har, under udførelsen af et veludført kunstværk.

Hver ædelsten har et "hjerte", der består af et centralt atom med en gruppe atomer omkring sig. 1. Logos' specielle livskraft og påvirkning strømmer ind i stenen via det centrale atom, og på den måde magnetiseres ædelstenen af den nedstigende kraft. Kraftnedstigningen får atomerne til at ordne sig i en blomsterlignende formation i ædelstenens center. Væksten sker under naturvæsenernes ledelse, og den strømmer langs de geometriske kraftlinjer, der opstår i processen. Naturvæsenerne ser stenen som en levende, pulserende, blomsteragtig

ædelsten, for de oplever den indefra. I modsætning til mennesket, er de ikke specielt fokuseret på stenens overflade, og det er årsag til det upolerede og glansløse udseende, som de fleste ædelstene har i deres naturlige tilstand.

Livssiden eller formsiden?

Forskellen i devaers og menneskers forhold til og opfattelse af ædelstenene er et udmærket eksempel på devaers og menneskers forskellige syn på naturen. Mennesket ser ædelstenens yderside eller formside, og al stræben drejer sig om at bearbejde ædelstenen, så den opnår den bedst mulige klarhed og stråleglans, når den afspejler ydre lyskilder. Naturvæsenet ser det indstrømmende og gennemtrængende guddommelige liv i ædelstenen og forsøger at bearbejde livssiden for at skabe et bedre og mere perfekt energimæssigt redskab.

De naturvæsener, der arbejder med og i metaller, betragter også mineralerne som en del af Logos' udsmykning, og de ser Logos' liv som deres besjælende princip. De arbejder på at maksimere mineralbevidstheden og på at fuldkommengøre mineralformen. I enhver form for jordliv arbejder de tilhørende naturvæsener og devaer på at skabe et gradvist mere fuldkomment jordisk udtryk for de arketyperiske idéer i det guddommelige tankesind.

Det guddommelige tankesind

De guddommelige modeller – som alle er variationer af de platoniske legemer – findes i Logos' bevidsthed, og de præges ind i hvert plans akasha.¹ De har en konstant påvirkning af alle former, og derfor udvikler de sig hele tiden i retning af deres arketype.

¹ Akasha er det immaterielle stof, der udgør både det lufttomme rum i Universet og tomrummet mellem atomerne. Akasha er derfor den æteriske ursubstans – det første manifesterede element i solsystemet. Akasha er det oprindelige stof, der ligger til grund for alle former. Akasha er redskab for det oprindelige og ophav til den lavere manifesterede verden.

Trædeva

Naturvæsener og devaer sanser afspejlingerne fra det guddommelige tanke-sind, men ikke som en håndværker gør det, når han ser det som tegninger, der skal omsættes til bygninger. Devaerne ser dem snarere som iboende tilbøjeligheder, der findes i hvert eneste stofatom, som de arbejder med. I nogle tilfælde bliver naturvæsenerne selv præget af arketyper og antager arketypens form. Det kan eksempelvis ses hos blomsterbyggende feer, der ofte viser sig i skiftende blomsterformer.

Hos naturvæsenerne sker processen instinktivt, og den skyldes primært deres nære identifikation med det guddommelige tankesind, som projicerer modellen. Evnen til at identificere sig med det guddommelige liv når enorme højder, som næsten bliver til absorption. Det er en afspejling af den form for bevidsthedsudvidelse og identifikationsevne, der opnås af mennesket på de højere mentale under-

planer (kausalplanet). Feen identificerer sig så fuldkomment med livet i den plante, der arbejdes med, at feens egen form forsvinder midlertidigt, og feens bevidsthed strømmer ud i hver celle og hvert atom i planten. Det er en tilstand, hvor feen reelt oplever en resonans af nirvanas² salighed, og selv om den er resultatet af en instinktiv og underbevidst erkendelse af enhed, udløser den alligevel en vis mængde nirvanisk liv, som giver både planten og feen en evolutionsimpuls.

Identifikation

I forskellige grader udspiller den samme proces sig i alle naturvæseners arbejde i alle naturriger. Det er en grundlæggende proces, som det er vigtigt at studere og meditere over. Forståelse af processen er nøglen til løsning af mange problemer. Skabertrangen kommer til udtryk i dyre- og menneskeriget som et bevidst begær efter identifikation med den modsatte pol. Når identifikationen opnås, udlades der en kraft, og størrelsen afhænger af det bevidsthedstrin, identifikationen sker på.

Hos mennesket skulle opnåelse af fuldkommen enhed fra det fysiske plan op til sjælsplanet (kausalplanet) resultere i en bevidst udløsning af bud-

² Nirvana er en tilstand af enhed med den universelle bevidsthed – "den rene tilstand" – på det nirvaniske eller atmiske bevidsthedsplan.

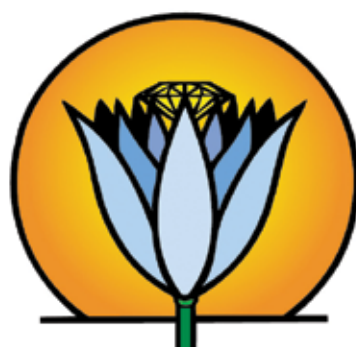
dhisk og nirvanisk kraft. Det sker for de mennesker, der med en viljeshandling flytter bevidsthedens brændpunkt fra det fysiske til det åndelige og giver sig til at meditere under forplantningsakten. Den ideelle forening er – set fra menneskets synspunkt – at komme så tæt på Logos' skabelsesproces som muligt. Mennesket skaber mikrokosmisk og bliver under processen en "gud". Det indikerer, at det er forkert at misbruge den skabende evne til begærtfredsstillelse.

Valgfrihed

Når mennesket vælger udviklingsvejen via inkarnationer på det fysiske plan, får det samtidig evnen til at skabe fysisk, og det kan frit vælge, hvordan evnen skal bruges. Menneskets udviklingsvej bliver lidelsesfuld, fordi det – indtil det har nået et vist niveau – nødvendigvis misbruger evnen. Devaerne har ikke et tilsvarende valg, og selv om de er i besiddelse af evner og egenskaber, som mennesket først udvikler efter mange inkarnationer, er der ingen risiko for, at de misbruger evnerne. Årsagen er, at de aldrig glemmer deres identitet med det guddommelige ophav.

Devaerne praktiserer forening og identifikation – ikke for at videreføre arten, men for at dele deres liv og bevidsthed med andre livsformer. De opnår en meget høj en grad af identifikation med livet og bevidstheden i den genstand, de påvirker, og derfor strømmer buddhisk og nirvanisk kraft ind i både livet og formen på det plan, de arbejder på.

VisionsNettet

www.visionsnettet.dk